Ankenævnet for Forsikring

Den 3. december 2014 blev i sag nr. 86248:

xxxxxx xxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

LB Forsikring A/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der er født i 1979, har indboforsikring hos LB Forsikring A/S. Hun klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for den skade, der skete på hendes vens seng som følge af hendes ufrivillige vandladning.

Selskabet har begrundet afvisningen med, at klageren ikke har handlet ansvarspådragende, idet der var tale om et hændeligt uheld, som hverken skete grundet fejl eller forsømmelse fra klageren.

I klageskemaet til nævnet af 15/5 2014 fremgår det bl.a.:

> ”Jeg kommer på uanmeldt besøg ved … [klagerens ven]. Jeg bliver skidt tilpas og ligger mig ind på hans seng. Jeg falder i søvn og da jeg vågner, har jeg tisset i hans seng. Det er gået igennem hans topmadras samt den del af sengen som jeg ligger på. Sengen består af to enkelte senge samt en dobbelt topmadras.
> Jeg melder dette til min forsikring med en forventning om at de selvfølgelig dækker den skade jeg har forvoldt. Forsikringen stiller uddybende spørgsmål som jeg svarer på. Bl.a. spørger de om jeg lider af inkontinens. Dette svarer jeg nej til da min opfattelse af inkontinens er når man ikke kan holde på vandet og derfor må anvende bind i løbet af dagen. De spørger lige ledes om jeg har prøvet lign. før, jeg forstår at spørgsmålet går på om jeg har prøvet at blive dårlig på den måde tidligere, dette svarer jeg nej til. De afviser herefter at erstatte skaden da de mener den er hændelig og at jeg desuden ikke har udvist forsømmelse.
> Jeg vender tilbage med en mail hvori jeg forklare at jeg siden min barndom, har lidt af ufrivillig natlig vandladning. Dette får jeg receptpligtig medicin (Minirin Næsespray) for, denne anvender jeg altid når jeg er på ferie, eller overnatter hos andre. Jeg har glemt næsesprayen denne dag, men vælger alligevel at ’tage chancen’ og ligge mig ind på … [klagerens vens] seng. Altså er jeg fuldt ud klar over risikoen da jeg ligger mig. Jeg forklarer at jeg er dårlig og træffer derfor dette valg.

Forsikringen vender herefter tilbage og vurderer fortsat at jeg ikke er erstatningspligtig. De begrunder dette med, at jeg er blevet dårlig og kun tænker på at ligge ned - derfor mener de stadig at ulykken er hændelig. De henviser til deres klageafd., hvis jeg fortsat er utilfreds med deres afgørelse.
Jeg sender nu en klage til deres klageansvarlige … . Her tydeliggør jeg at jeg kendte og var fuld bevidst om risikoen ved at ligge mig til at sove i … [klagerens vens] seng. Jeg appellerer desuden til at de omstøber deres afgørelse og minder dem på, at jeg er en gammel og trofast kunde hos dem, der bestemt ikke har gjort unødig brug af den service de tilbyder, tværtimod. … Jeg modtager nu svar på min klage. Her meddeler klageansvarlig at de fastholder deres afgørelse om at jeg ikke har erstatningspligten. De fastholder at jeg ikke har udvist forsømmelse i den givne situation, samt at det har været et hændeligt uheld.

Jeg henvender mig nu til jer, fordi jeg fortsat er af den overbevisning, at jeg har erstatningspligten i denne sag. Jeg mener der er tale om uagtsomhed fra min side, da jeg, trods min viden om min lidelse og risikoen ved at ligge mig, alligevel træffer beslutning om at gøre det. Jeg kunne i stedet have sat mig inde i sofaen og sørget for ikke at falde i søvn. Eller jeg kunne have valgt at ligge mig i min bil, eller blot vente på at jeg blev bedre og så kører hjem.
…
Hvad vil du konkret opnå hos selskabet
Jeg vil udelukkende opnå at min forsikring anerkender, at jeg har erstatningspligten for den forvoldte skade. Jeg vil have at de betaler hvad det koster for at … [klagerens ven] kan få en ny seng og topmadras."

Selskabet har i brev 4/6 2014 til nævnet fastholdt sin afgørelse og bl.a. anført:

"Vores medlem anmeldte den 27. marts 2014, at hun under et besøg hos en ven den 24. marts 2014 var blevet dårlig - hovedpine, svimmelhed og sveder - og havde lagt sig på vennens seng, hvor hun faldt i søvn. Da vores medlem vågnede et par timer senere, opdagede hun, at hun havde haft ufrivillig vandladning i sengen, hvorved der var sket skade på såvel topmadrassen som den underliggende seng.

Som svar på spørgsmål fra vores skadebehandler oplyste vores medlem efterfølgende, at hun ikke kendte årsagen til, at hun var blevet dårlig, at vores medlem ikke havde oplevet det før, og at vores medlem ikke led af inkontinens.

Vi meddelte herefter vores medlem, at det var vores opfattelse, at vores medlem ikke ville kunne pålægges erstatningsansvar for det skete under henvisning til, at der var vores vurdering, at der var tale om en hændelig skade, idet ufrivillig vandladning ikke kan betragtes som en fejl eller forsømmelse.

Vi modtog herefter en anmodning fra vores medlem, hvor hun bad os tage sagen op til fornyet overvejelse, idet vores medlem havde lidt af natlig ufrivillig vandladning siden hendes sene barndom. Vores medlem oplyste, at hun langt de fleste nætter ligger tørt, men at hun indimellem har uheld, uden dog at kunne angive et nærmere mønster i, hvornår det sker. Vores medlem oplyste videre, at hendes læge har udskrevet en næsespray herfor, som vores medlem anvender, når hun er på ferie eller overnatter hos andre. Endelig oplyste vores medlem, at hun var vidende om risikoen for ufrivillig vandladning, da hun lagde sig i vennens seng, såfremt hun faldt i søvn, men følte sig imidlertid så skidt tilpas, at hun ikke 'skænker dette en tanke', men kun tænkte på at komme ned at ligge.

Vi meddelte herefter vores medlem, at vi fastholdt vores afgørelse, idet det fortsat var vores vurdering, at vores medlem - også ud fra hendes supplerende forklaring - ikke havde udvist

uagtsomhed, og at forholdet fortsat måtte betragtes som hændeligt og derfor ikke omfattet af forsikringens ansvarsdækning.

…

Begrundelse for vores afgørelse:

Uanset om det kan lægges grund, at vores medlem lider af sporadisk ufrivillig vandladning, og at vores medlem har fået udskrevet en næsespray herfor, er det fortsat vores vurdering, at skaden må tilskrives et hændeligt uheld og en omstændighed, som ikke kan bebrejdes vores medlem.

Det kan ikke bebrejdes vores medlem, at hun bliver utilpas og må lægge sig. Det kan heller ikke bebrejdes vores medlem, at hun lægger sig i sengen uden at have taget sine forholdsregler ved at anvende sin næsespray. Således som sagen er forelagt os må det ubestridt lægges til grund, at vores medlem lagde sig i sengen uden at skænke næsesprayen en tanke, idet vores medlem følte sig så dårlig tilpas, at hun kun tænkte på at komme ned at ligge. Vores medlem har ved sin handling derved ikke udvist uagtsomhed, ej heller en mindre grad af uagtsomhed.

Skaden er hændelig, hvorfor vores medlem ikke har pådraget sig et juridisk erstatningsansvar for skaden på topmadrassen og den underliggende seng.

Da vores medlem ikke har udvist uagtsomhed, finder vi af den grund heller ikke, at skaden kan henføres til bestemmelsen om gæstebud."

Hertil har klageren i brev af 18/6 2014 til nævnet bl.a. bemærket:

"… [selskabet] vurderer fortsat at skaden er hændelig og at jeg derfor ikke har erstatningspligten af de beskadigede dele.
Det er mig magtpålæggende at tydeliggøre min uenighed herom. Jeg mener at jeg i situationen har handlet uagtsomt. Jeg er under hele forløbet bevidst om risikoen for at jeg beskadiger sengen. Jeg udviser uagtsomhed da jeg trods dette, vælger at blive liggende i stedet for fx at sikre mig med et håndklæde, ligge mig ned på gulvet, gå ned i min bil eller blot køre hjem.
Jeg er på intet tidspunkt så dårlig, at jeg ikke ville være i stand til, at handle anderledes end jeg valgte at gøre på daværende tidspunkt."

Selskabet har i brev 9/7 2014 til nævnet bl.a. anført:

"Indledningsvis skal vi bemærke, at det er vores opfattelse, at vores medlems supplerende forklaring ikke er forenelig med hendes tidligere forklaring, og at der således er tale om en ændrede forklaring.

Når der er afvigelser i forklaringerne vedrørende omstændighederne omkring et hændelsesforløb, lægger vi vores medlems indledende forklaring til grund for sagens afgørelse.

Vi skal på ny henvise til vores medlems mail af 29. april 2014, hvor det fremgår, at vores medlem følte sig så skidt tilpas, at hun ikke 'skænker det en tanke', men kun tænkte på at komme ned at ligge, fordi hun var dårlig.

Vores medlem kan efter vores opfattelse ikke bebrejdes, at hun i det konkrete tilfælde blev dårlig og måtte ned at ligge, eller at hun efterfølgende faldt i søvn, uanset at hun i øvrigt er klar over, at hun lider af sporadisk ufrivillig vandladning.

Det er vedvarende vores opfattelse, at vores medlem ved sin handling ikke har udvist uagtsomhed, ej heller en mindre grad af uagtsomhed. Skaden er hændelig, og vores medlem har således ikke pådraget sig et juridisk erstatningsansvar for skaden på topmadrassen og den underliggende seng.

Uanset at vores medlem føler et moralsk ansvar, må vi afvise, at der foreligger et juridisk ansvar. Vi vedlægger til orientering en udskrift af vores interne logbog '…' og henviser til vores notat af 7. april 2014. …"

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**16. ANSVARGenerelt om din ansvarsforsikring**

Denne forsikring har til formål at betale for sikrede, hvis sikrede har pådraget sig et privat erstatningsansvar, og at hjælpe med at friholde sikrede, hvis der rejses et uberettiget erstatningskrav mod sikrede.

Efter dansk ret er du normalt juridisk ansvarlig, når du ved fejl eller forsømmelse er skyld i en skade. Denne hovedregel står ikke skrevet i en lov, men er opstået gennem mere end 200 års retspraksis. Er skadevolderen uden skyld i skaden, kaldes den hændelig, og for hændelig skade er du ikke erstatningsansvarlig. Derfor må skadelidte i en sådan situation selv bære tabet.

Uanset der ikke er et juridisk erstatningsansvar, dækker forsikringen i et vist omfang skader forvoldt af små børn og gæstebudsskader.
…
Gæstebudsskader. Skader på ting, som sker under almindeligt privat samvær, og hvor den juridiske bedømmelse typisk ville frifinde skadevolderen fra ansvar, netop fordi det er foregået under dette samvær, dækkes. Der er dog en selvrisiko på 500 kr."

Nævnet udtaler:

Det fremgår af sagen, at klageren ved et uanmeldt besøg hos en ven fik det dårligt og lagde sig i vennens seng. Klageren faldt i søvn, og da hun vågnede, kunne hun konstatere, at hun havde haft en ufrivillig vandladning.

Klageren oplyste på selskabets opfordring, at hun ikke lider af inkontinens. Efterfølgende oplyste klageren, at hun lejlighedsvist bruger en receptpligtig næsespray, der er et præparat mod øget urinproduktion og ufrivillig vandladning. Dette har hun oplyst at have lidt af, siden hun var barn, og hun har almindeligvis anvendt næsespray på ferier og ved overnatning hos andre.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet ikke grundlag for at kritisere selskabets afgørelse om ikke at yde forsikringsdækning.

Nævnet lægger herved vægt på, at klageren tog et hvil som følge af utilpashed, at hun ikke kender årsagen til utilpasheden, at hun ikke havde næsesprayen med, og at hun ikke hyppigt har ufrivillig vandladning.

Efter nævnets vurdering fører disse forhold til, at klageren ikke har udvist uagtsomhed, hvorfor hun ikke er ansvarlig for den skete skade. Nævnet finder heller ikke, at skaden er sket under omstændigheder, der kvalificere til dækning efter bestemmelsen om gæstebudsskader.

Tilfældet findes herefter hverken omfattet af ansvarsforsikringsdækningen eller af den særlige gæstebudskadedækning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand